

lačanov podpis. Obtoženi je
lačan kazni s čekom, ki je bil
a "slučajno" ponarejen in kr-
lača so vtaknili pod ključ.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

MARCH 1950	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4			
	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30	31	

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83

No. 51 Tues., March 14, 1950

Pošiljanje paketov v domovino

Ameriški Slovenci in Slovenci, ki jih nazivljemo "Novo Amerikanci," pošiljajo ogromno paketov v domovino, kar je silen blagoslov za naše uboge ljudi in neizrečena tolažba in moralna opora v njihovem suženjskem življenju. Ko naši ljudje spravljajo dobre stvari v pakete, imajo samo eno željo in molitev k Bogu: O da bi srečno vse dobili! Na splošno paketi še dosti redno prihajajo neizropani v roke našim ljudem. Vendar se tu pa tam zgodi, da dobijo prazno škatlo ali pa zelo olajšano. Manjka tega ali onega. Posebno usnje rado izginja iz paketov. Imajo sicer strog red predpisan na glavnih poštah kot v Ljubljani, Celju ali Mariboru, vendar je težko "zaupati klobaso v varstvo mačku," kakor pravi slovenski pregovor. Tudi naši rdečkarji v domovini imajo "mačkovo" vest, to se pravi praktično: Vzemi, kadar te tvoj višji ne vidi. Boga ni, kakor jih je zali Tito inštruiral v zadnji vojski in revoluciji po slovenskih gozdovih. Tako jim ta nauk še vedno prav služi tudi po vojski. Za zgled par slučajev iz Suhe Krajine. Imena na žalost ne moremo navesti, ker smo dolžni varovati naše drage pred rdečkarji.

Dve zelo ubogi družini sta dobili pakete. Šli sta ponj na pošto Dobropolje na Dolenjskem. Paketa sta bila "poškodovana," je bila uradna oznaka. Zato sta prišla iz Ljubljane v vrečah. Usnja in podplatov ni bilo v nobenem paketu. V enem tudi ni bilo masti, kave in mila. Ko je poštarica v uradu stresla stvari iz enega paketa, se je premjenica kar ustrašila, ker je bilo tako malo v paketu. Dobila je seznam iz USA, kaj bi bilo moralo vse biti v paketu. Pa se je revica opogumila in šla v Ljubljano na glavno pošto pokazati pismo, kaj bi bila morala dobiti v paketu. Tam so se iz nje pa kar naravnost norca delali. Ker je doma s kmetov, so rekli, lahko pogreši en paket. Potem so ji pa v tolažbo še to povedali, da bo lažje prenesla izgubo poslanih predmetov: "Mi moramo tudi mižati, ko imamo toliko paketov na pošti." Pa jim reva ni ostala dolžna odgovora in rekla: "Tudi jaz bi mižala, ko ne bi bil moj paket, zdaj pa ne morem."

Pa bili so usmiljeni in prizanesljivi; niso je poslali za te obdolžitve v ječo ali kam na prisilno delo, kakor se je to že na tisoče slučajev zgodilo na opravičeno kritiziranje. Dali so ji zlat nasvet, vreden, da se obelodani in otme pozabi: "Kar lepo domov pojdi, drugič boš pa cel paket dobila!"

Na ta nasvet je uboga reva pripomnila v pismu, ki ga je pisala semkaj svojemu znanu: "Tako se iz reveža norca delajo povsod, pa moram biti kar tiho in potrpeti."

Neki drugi paket pa je bil poslan v Celje. Bilo je notri zelo veliko število novih gumbov za ženske obleke, nov dežni plašč za žensko osebo in še več drugih stvari. Vrednost okrog \$40. S paketom je prišlo uradno sporočilo iz Zagreba, da je bil paket izropan že na morju. Prišla je samo prazna škatla v Celje. Pa da bomo popolnoma pravični, povemo, da je premjenica dobila v prazni škatli 15 pisem (stationery) in en globin.

Kdo je torej izropal paket "na morju"? Pošiljatelju je prišlo na misel: Ali so se spet pojavili zloglasni "morski roparji"? Pa ne da bi ameriški mornarji kradli gumbe, ženske plašče . . . ? Če so bili morski roparji, potem so to bili jugoslovanski rdečkarji na kaki jugoslovanski ladji, je sodil pošiljatelj.

Še en zgled, ki se ne tiče paketov. Oče krivi komuniste, da so zmešali njeno hčer. Nesrečni oče je zapisal samo en stavek v svojem pismu. Upajmo, da ga komunisti niso prebrali, sicer bi očetu slaba predla. Stavek se glasi: "Zadela me je še nova žalost; 17 letna hčerka Ančka je prišla pred 14 dnevi s knjigovodskega tečaja domov in so ji zmešali um, da smo jo odpeljali v bolnico. Da bi se vsaj pozdravila. Bogdaj!"

Kak mesec kasneje piše njena sestra, da zdravstveno stanje ni še nič bolje. Pravi: Moram Vam potožiti našo bolečino, ki nas tare tako, da samo v cerkvi najdemo tolažbo. Saj Vam je že atek zadnjič omenil, da je naša Ančka hudo zbolela, pa še zdaj ni nič boljša. Jo imamo na Studencu v bolnici. Kako nam je hudo. Dva brata smo izgubili in vse nam je požgano, zdaj pa še to, kar je najhujše. Vestre, kriv so današnji časi. Ona je bila dober Marijin otrok in hotela je ostati to, danes pa je drugače. Lepo Vas prosim, molite tudi Vi za ubogo revico. Spominjajte se je pri daritvi sv. maše . . .

All may help
through your
RED CROSS

Give
Now!

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — "Izjava" glavnega odbora Slovenske dobrodelne zveze, s katero je dal uredniku zvezinega glasila nagobčnik, mu zamašil usta in zvezal roke, pomeni nič več in nič manj kot **popolno kapitulacijo glavnega odbora pred našimi titovskimi komunističnimi sopotniki, vključ. Enakopravnost in njenega urednika I. Bostjancicha**, katerim je postalo glasilo trn v peti in kamen v želodec zaradi odločnih demokratičnih in protikomunističnih smeric urednika Toneta Šabca! Namesto moralne opore, kakršne bi moral biti deležen, če bi bili v glavnem odboru **možje**, mu da breo v obliki **hlapčevskih pogojev**, kakršnih ne bi mogel sprejeti noben rdečkrvni časnikar, da se poslužim ameriškega izraza, ki kaj da na svojo čast! In zakaj? Samo zato, ker je nekaterim sopotniškim terminom v zvezi in po njihovem kolovodji Bostjancichu ali Bostjanciču naposled, po dolgem izzivanju od strani slednjega, izprašil vest ter jim povedal v obraz, kar jim gre!

Nerazumljivo je, zakaj se je videlo gl. odboru potrebno to javno ponižanje pred zagovorniki komunističnih strahovlad v "ljudskih demokracijah" od Skopja in Ljubljane do Lenjingrada in Pekinga! Ali je morada urednik Enakopravnosti I. Bostjancich zapretil s tožbo zaradi razžaljenja svoje sopotniške časti, ka-li? Če je, tedaj bi bil lahko vsak količnik brijten človek potolažil glavne odbornike SDZ, da je bojažen čisto odveč. Mar ni urednik zarjavele device sam javno povedal v svoji "Izjavi", o kateri več pozneje, da mu ne diši hoditi na sodnijo, če mu že naravnost ne smrdi? Pred sodnijo je namreč treba govoriti **pod prisego**, a to marsikomu ne diši, zlasti ljudem, ki imajo slab spomin ali se jim rad jezik zaplete, kakor je bil na primer slučaj z Algerjem Hissom. Pa recimo zaradi lepšega, da bi I. B. res tožil SDZ in njeno glasilo, če se ne bi gl. odbor ponižal, pokleknil v prah pred mogočnega kapitana in z roko na srcu prisegal večni molk. Ali bi "Izjava" zvezi kaj pomagala? Prav nič, niti ščepca odgovornosti je ne bi rešila pred sodnijo! Kar ne meče na gl. odbor samo suma bojazljivosti, temveč tudi nerazumljive naivnosti.

Celo izgovor, da je namen "Izjave" ohranitev ljubega mira in sloge pod streho SDZ, še pa na vse štiri. Saj ni treba nobene posebne brihtnosti ali preroškega daru, da človek zaključí, da bo prav ta dokument nedvomno na široko razklal vrste članstva in razpihal strasti, da si bodo njegovi avtorji in podpiratelji še želeli, da bi ga nikdar ne videli!

V resnici in popolnoma nerazumljivo je, kakšna slepota je udarila glavni odbor SDZ, kakšni zmedeni motivi so ga vodili pri tej kapitulaciji pred prevejanim nasprotnikom in kako je mogel pričakovati od tega zgrešenega koraka kaj drugega kot zmedo, neslogo, nesoglasje in izbruh strasti, ogorčenja in sovraštva!

Kot demokratičen član SDZ ki se prav tako kakor Tone Šabec ne boji vselej in povsod na ves glas izpovedati svoje neomajane vere v ameriško demokracijo, tolikanj zasmehovano in prezirano od kopunistov vseh baž in njihovih sopotnikov, in brez strahu javno izraziti gnus nad VSEMI totalitarskimi državami in političnimi tvorbami, fašističnimi in komu-

nističnimi, trdno upam, da bo konvencija dala svojemu neustrašenemu uredniku neomejeno zaslonbo in polno zadoščenje.

Dokler pa konvencija tega ne stori, tako dolgo bo ležala na SDZ senca titovske "ljudske pravice" in očitke, da je postala **nema** dekla hostarskega maršala in njegovih ameriških podrepnikov!

Nof sed!

* * *

Sodeč po "Izjavi" nimamo demokratični, protikomunistični člani SDZ več pravice protestirati proti sopotniški samopasnosti ali odhorniški bojazljivosti v svojem LASTNEM glasilu. Torej se bomo morali zateči drugam. In kam drugam, če ne k Ameriški Domovini — ko pa VSI drugi naši politični časopisi služijo — komunistični stvari?!

Tudi — nof sed!

* * *

Poltretjo klastro dolga "Izjava" urednika zarjavele device E. z dne 27. feb. je zelo zanimiv, čeprav čisto nič napet osebni dokument, zlasti, ker potrjuje dve in pol koloni prostora, ko bi bil prav lahko vse povedal v enem samem in ne preveč dolgem stavku: "Jaz se požvižgam na F. B. I. z njegovim Matijem Cvetičem in drugimi agenti vred, na vse oblasti, na našo javnost in Ameriško Domovino, dokler mi moji backi verjamejo in dokler me 'ta koristni' v našem slavnem direktoriju pod predsedstvom bistrega gospoda policijskega prosekutorja ne brečeno v zadek in postavijo na cesto!"

Tako zatrjuje, da ni bil nikdar član nobene komunistične "partije," da pa zaradi tega ne bo hodil na sodišče, ker "ni stooostotno sigurno, kako bi se (tožba) končala" — menda po ljudskodemokratskem vzorcu, kjer je vsaka tožba v naprej stooostotno sigurna — v obtoženčevu škodo.

Dalje se norčuje iz omejenosti svojih bralcev, o kateri je očitno globoko prepričan, češ, pa naj Ameriška Domovina njega toži, ker je komunist — kakor mu ne bi mogel vsak vrabec na strehi začivkati v odgovor, da včlanjenje v ameriški ali kateri koli drugi "partiji" **zaenkrat** še ni zapisano v zveznem ali državnem zakoniku za zločin in da če bi bilo, bi "tovariš" urednik E. po vsej priliki pisal svoje izjave v kakršnih zamreženih prostorih.

Najbolj debela v celi dolgovezní "izjavi" je pa njegova trditve, da ni mogoče s citati dokazati, da je Enakopravnost komunistično usmerjen list, dasi so vsi letniki lista, odkar ga urejuje, en sam slavošpev komunističnim diktaturam od Lenjingrada do Pekinga in od Moskve do Belgrada. Kaj bi brskal za citati, Jaka: kar cele letnike mu zmeči v glavo, da bo sit!

Za smeh in kratek čas pa je komunistično navdahnjeni ne včlanjeni nekomunist I. B. navrgel še tole: "Osebnim nimam nobenih predsodkov — ne verskih, ne plemenskih, ne narodnostnih in ne političnih." Sosed Miha je med krčevitim smehom in solzami pravil iz sebe tole pripombo: "Škoda, da ne znajo krave brati — prav gvišno bi se tri dni skupaj krohotale!"

Kaj krohotale — od smeha bi popokale!

* * *

Milan Medvešek objavlja v Prosveti prepis pisma, katero da je sedaj v Jugoslaviji živeči bivši detroitski rojak Jože Menton minuli mesec pisal I. vanu Molku. Pismo, po vsej priliki napisano z namenom,

da se objavi v Prosveti, je zahvalna pesem Titovemu režimu in "svobodi" in "demokraciji", ki obseva srečno Jugoslavijo pod dobrohotno peto slavnega hostarskega maršala. Milan i-menda menda svoje bralce za tako nebeško preproste, da jim ne prisodi toliko razsodnosti, da ne bi pričakovali od Mentona ali kogar koli iz Jugoslavije kritike titovske strahovlade zlasti v pismih, naslovljenih na neizprosne nasprotnike hostarskega maršala in njegovega režima!

* * *

Tone Garden, po nesreči — in kakšni nesreči! — glavni urednik Prosvete, se nikakor ne more ločiti od svoje priljubljene (dasi zmešane) teorije, da je vsako nastopanje zveznih oblasti proti komunistom nekakšen "lov za copnicami", za katerim vlada in Wall St., skrivata zločinske nagibe proti ljudstvu in demokraciji. Tako si ne more kaj, da ne bi po starem receptu nadalje zasmehoval kongresnih odsekov in FBI zaradi njihovega prizadevanja, da očistijo deželo komunistične nesnage. "Če bi ne bilo (komunistične) stranke," se posmehuje bivši majnar Garden, "bi jo FBI in izganjalci komunističnega Belcebuba morali ustanoviti," kajti "tem elementom je ta stranka najbolj potrebna" pri "ustvarjanju in lovenju rdečih strahov, za širjenje histerije."

Kdor se enkrat navadi delati za sveto komunistično stvar, se tega res težko odvadi. Tone ji vzlic jezici, ki jo kuha nad Stalinom zaradi hostarskega maršala, še vedno dobro služi.

* * *

Prosveta se je nekoč ponašala, da nima prostora za osebne marnje, babje opravljanje in natolcevanje in da dobe v njenih stolpcih prostor samo dostojni, stvarni in neosebni dopisi. Toda to je postalo stvar preteklosti pod današnjim urednikom, ki je očitno pripravljen priobčiti vsako neslanost, babje marnje, osebna natolcevanja in drugačne izrodke bolnih možgan, dokler so naperjeni proti njegovim načelnim nasprotnikom, katerih sam s svojo pasjo logiko in zmešano glavo ne more ugnati v kozji rog. Eksmajnarju Gardnu pride v njegovi zadregi vse prav, tudi "rože" z gnojščica. Nof sed!

* * *

"Slovenci nimamo zastopnika v nebesih," se pritožuje neki dopisnik v Prosveti, v kateri so taki "vici" znamenje "proletarske miselnosti", ka-li, in osvoboditve od vseh pogubnih vplivov, vključivši navadno pamet. "Prava reč!" so se morali smehljati Prosvetini razboritejši bravci, ki so z obema nogama na tem pukljastem svetu in samo z glavo v megli. — "Glavno, da imamo tako zmogljive zastopnike v komunističnem raji v Jugoslaviji kakor Jože Menton, Zvonko Novak pa tisti "mesenzerji", ki prenašajo pošto med belgrajsko centralo in podružnico na lawndalskih ozarah!"

* * *

Kakšna razlika je med človekom, ki navdušeno dela za komunistično stvar in je član "partije" in onim, ki prav tako navdušeno deluje za zmago komunizma vsepovsod kakor prvi, toda ni član stranke? Nobene druge, kakor da prvi nosi člansko izkaznico, dočim je drugi še nima. Bistvenih razlik med njima ni nobenih. Oba sta komunist. To velja tudi za časopise, katerih ne izdaja "partija", toda delujejo za komunistično stvar in zagovarjajo komunistične vlade z enakovno kakor kakšna "Izvestija", "Daily Worker", "Borba" ali "Rude Pravo." Pika.

* * *

Komunisti niso edini tiči, ki nič ni.

V restavraciji

— Gospod natak, naročil sem vendar govejo pečenko a la mode.

— Saj sem vam jo prinesel, gospod.

— To vendar ni goveja pečenka po modi, saj vidite, da plavajo v omaki dolgi lasje.

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

V Titovini se je onegavemu Janezu posrečilo kupiti žepno uro. Fant je zahteval jamstvo in urar mu je napisal listek za eno leto. Janez je ugovarjal in hotel imeti garancijo vse do konca Titovine. Urar je zmajal z rameni in rekel: "Zelo rad bi ti ustregel, če bi vedel, da bo ob koncu ljudske demokracije sploh še ostala med ljudmi kakšna žepna ura."

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Pisklezeva Lojza je služila pri gospodi v Ljubljani. Seznanila se je z nekim vojakom, ki je imel, kakor je rekel, doma žago in mlin in veliko posestvo, ki bo vse njegovo ker je najstarejši sin. Ni čudno, če si je Lojza prizadevala na vse mile viže, da bi dobila takega fanta na svojo stran. No, pa sta se domenila, da se bosta poročila. On ni imel denarja, ker mu oče še niso dali čez in da naj ona, Lojza, za ta čas založi za ohcet. Joj, pa še rada je, saj bo nekoč premožna gospodinja, kadar bo njen prevzel domaćijo.

Lojza si je bila precej prihranila in ker ni bila več mlada, je bila toliko bolj nečimrna in je sklenila, da bo imela veliko ohcet, kjer bodo pili in jedli in se dobro imeli, ona s svojim, pa vsi prijatelji in prijateljice, da bodo pomnili, kdaj se je Pisklezeva Lojza poročila, ki so vsi rekli, da ga ne bo nikoli dobila (so rekli: vjela), ona že ne. Zdad bodo drugače govorili, ko bodo pili in jedli, nevošnjivci, na njeni ohceti.

Lojza je odpovedala službo pri dobri gospe, ki ji je še dala lepo poročno darilo in mnogo obleke, ki je bila še skoro nova.

Čez kak teden je pa gospodinja srečala Lojzo na ulici in jo nagovorila:

"No, Lojza, ali je bila velika ohcet?"

"Jej, gospa, taka je bila, da nikoli tega. Še zdaj se vse meni o moji ohceti."

"Ali so ti nanesti lepa darila prijateljci?" poizveduje gospa dalje.

"Lepa in dosti, polna hiša jih je bila," se pohvali Lojza.

"In stanovanje ste gotovo lepo okrasili za ohcet, kajne?"

"Seveda, kakopak, vse je bilo prepreženo s pangeljčki in trakovi. Pa lepo so bili oblečeni svatje. Tisto pa, tisto, ofrti so pa bili kar se da."

"In ti, Lojza, kako si bila patin oblečena za ohcet?"

"Jaz? Joj, gospa, saj me ne bi poznali, če bi me videli. Vsa sem bila v židi. Kot mamka božja, tako sem bila lepa, pa ki se ne hvalim rada."

"In kako se je pa ženina obnašal? Gotovo si se postavila ž njim?" bi rada slišala gospa tudi o ženinu.

"Ženin, pravite!" zazija Lojza in kar farbe spreminja na obrazu. "Ženin! Ali veste, da se pošast skrauzljana ni prikazala k poroki. No, naj ga dobim v roke. Pa si nismo storili dosti iz tega. Ohcet je bila tudi brez njega taka, da nikoli tega. Niti malo ga nismo pogrešali, capina namalaneja. Plesali smo, pili in jedli do belega dne. Če niste, gospa, še dobili druge, bom kar jaz prišla nazaj k vam."

Peter Kopriva.

Sponzor Rev. Miha Železnikar

North Dakota. — Nič ne taji, da sem za pisanje velik le-nuh. Ko sem pa zadnjič čital v Ameriški Domovini, kako sijajo so se Srbi izkazali za svoje brezdomce, 60,000 starih je pre-skrbelo 10,000 novim prihod v Ameriko — sem se pa resno odločil, da moram napisati par vrstic in pokazati na Fathra Železnikarja v Warsaw, Ill.

Kolikim beguncem je on sponzor, ne vem. Gotovo vsem beguncem iz izanske in tomišelske fare, njegove ožje domovine. Ta teden je prišla zadnja družina sem in je s tem za izanski konec, po njegovi zaslugi, begunko vprašanje rešeno. Pa so med njegovimi varovanci tudi šatjeri in drugi. Pred kratkem mi je potožil: "Imam veliko skrb in dela, sponzor sem že 34 beguncem." Kmalu na to mi pa spet piše: "Se kakšnih sedem bi jih lahko oskrbel, brž mi sporoči imena, moramo hiteti."

Kako dela? Ko izve za beguncem naslov, ga najprej "obombardira" s pismi. V teh pismih se največkrat najde kakšen zelen papir z Washingtonovo ali kako drugo podobico, da tako človeka malo seznani z obrazi velikih Amerikancev. Med tem se pa uredijo uradne zadeve in begunc pride čez lužo. Razlagal na postaja za njegove ljudi je Keokok, čas prihoda od desetih zvečer. Njegovo oko je tega posla že tako vajeno, da me je izmed velikega števila izstopivših precej spoznal in kar naravnost v gručo pome prišel, čeprav se nisva še nikoli videla. Doma, pri luči, potem novica ogleda kakšen si, oziroma koliko časa rabi njegove nege, da bo prišel spet k sebi. Če obleka ni v redu, ga pelje zjutraj v zakristijo, kjer ima celo skladišče po fari nabrane obleke in ga primerno obleče.

Ko sem videl ta njegov postopek, sem se spomnil na čase, ko sem bil v južni Srbiji pri vojaki. Stanoval sem privatno. Gospodinja je na trgu kupovala mršave piščance po dva dinarja kos, potem jih je teden ali dva pitala in šele, ko so dobili pravo težo, so šli v lonec in na mizo. Tako tudi Father Miha najprej begunca opita in obleče, potem ga šele postavi na njegovo službeno mesto. Vsaj en teden je vsak najprej njegov gost.

Dragi naš Father Mihael! Veliko imate z nami dela, skrb in stroškov. Morda Vam vsi in vedno tudi veselja ne delamo, ker pač nismo vsi enaki, vsak je po svoje drugačen in zadnja težka ieta niso šla brez sledu mimo nas. Gotovo se pa vsak trudi, da se bo čimprej znašel in osamosvojil. Naj bo to že kakor hoče. Eno pa je čisto gotovo: Ko bosta z Gospodom enkrat pri sodbi prišla na točko "brezdomec sem bil . . . revež . . . raztrgan . . . bo Tvoj odgovor do sile lahak. Ljubezen pred Gospodom vse velja.

Š. K.

Eden izmed Tvojih.

Zdravnik ali živinozdravnik?

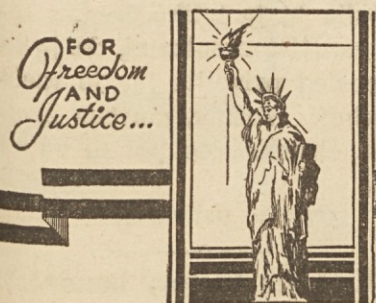
— Kateri poklic je boljši, — zdravniški ali živinozdravniški?

— Nedvomno živinozdravniški, kajti živinozdravnik pacienta ne morejo klicati če jim nič ni.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

PEVSKEMU DRUŠTVU "ZVON"

Pevskemu društvu "Zvon" v naznanje, ki nama izkazalo tako je priznanje k tridesetletnici najine poroke, ko sva si pred oltarjem segla v roke — dne 28. januarja 1920 tega leta, ob tem času najrajši za fanti gledajo dekleta. Šla sva k poroki v Ljubljani v cerkvi frančiškanski, to je bilo v deželi "Kranjski." — Rev. Modest Novak po imenu je naju poročil po božjem sistemu. Ne veva midva, ali še živi, ali se veseli nad zvezdami. Če še živi — želiva mu dolgo življenje, v nebesih mu naj Bog odvzame vse trpljenje. Ko pa je preteklo nekaj let, se je spremenil med v led. . . Včasih pride tudi oblačno — — — Večkrat vrši se vse napačno. Ko pa pride vreme — vreme jasno, med nama je življenje krasno. Pa v slučaju, če doma mene ni, ona ima zato velike skrbi. Če pa sem jaz sam doma, mi srce bije neprenehoma. Torej mene imejte vsi za zgled, kako v svetem zakonu je za živet. Žena — mož, sta kakor eden, in ju ne razdruži prav nobeden. Kdor se po navodilih teh ravna, ne bo nobenega imel dolga. To si naj zapomni vsak, da v zakonu nič ne bo napak. Oba sta eden — žena ali mož, — tako je rekel svet' Ambrož. Sveti Pavel tudi reče: Če hočeš imeti dosti sreče, mož, ljubi ženo svojo prav goreče! Če se ne bosta razumela, pa pride zraven počast cela!

Sedaj pa naj omenim pevsko društvo "ZVON," ki nam danes tako je lep poklon. Take stvari imajo samo kralji, in drugi vsi višji vladarji. Mislija sva si: kako lepo, če je pevsko društvo močno združeno! Zato pa pevskemu društvu želiva, da se v bodoče še z vami veseliva. In naj še nadalje prepeva tako, ker nama to vidi se jako lepo. Torej pevskemu društvu "ZVON" izrekava najlepšo zahvalo, ki nama je naredilo to lepo slavo! Bodite pozdravljeni!

Frances in John Kostanjevec,
Windsor, Ont.

Dopisi in drugo

O predpust, ti čas presneti . . .

Lethbridge, Alta. — Tako hitro je minil letos predpust, da bi kmalu ne vedel, da je že mimo. Nekaj sem listal po "Ave Maria" koledarju, pa Pušta le nisem našel notri. Najbrž so pozabili nanj, ali pa so ga v paketu poslali v Titovino. Letošnji predpust sta se tudi p-slovala od preljubega samskega stanu naša vrla Slovenca Ludvik Pahulje in gdč. Danica Petrič ter si obljubila večno zvestobo 18. februarja. Želim jima obilo božjega blagoslova in sreče na njiju skupni življenjski poti. Pa, kakor se sliši, jih bo odšlo še nekaj v zakonski jarem v bližnji bodočnosti. Sedaj šele vemo, zakaj hodijo riantje iz Ontario sem v Alberta, da nam odpeljavajo dekleta; sedaj so jih pa kar nekaj odpeljali tja doli. Menda si mislijo: "Kar samci naj si vodijo gospodinjstvo sami in pa peso okopavajo tam po prerijskih. . ."

V predzadnji številki "Kanadskega koticika" sem čital dopis nekega sotrpina iz Preston, Ont., da mu nič kaj ne

Slovencem in Slovenkam v Kanadi sporočamo, da lahko naroče novi roman, ki je pravkar izšel izpod peresa Ivana Jonteza — "JUTRO BREZ SONCA" — pri gdč. Anici Dolenčevi, Ontario Hospital, New Toronto, Ont.

Pri nji lahko tudi naročite Koledar Svobodne Slovenije za leto 1950.

Naj ne bo Slovenca in Slovenke, ki ne bi imela teh dveh resnično lepih knjig.

v taborišče, ker sem mislil, da bom tako lahko prej emigriral kam preko morja. Toda uradnik v registracijski pisarni, nek Slovák, me ni hotel registrirati menda zato, ker sem mu povedal, da sem bil domobranec. Nikakor pa nisem mislil ostati v taborišču, ker sem bil takrat tako zvani "Lehrpob" in sem imel poleg vse oskrbe še 60 šilingov plače na mesec. Samo vožnja do Spittala je stala 35 š. brez hrane; ostal sem tam tri dni in hodil na hrano v gostilne, ker obiskovalci niso dobili karte za živila v taborišču, ako ni oddal avstrijske za določeno dobo. Na žalost so bili Slovenci tisti, ki so izdajali živilske karte in so bili tako zelo "naklonjeni" sobeguncu izven taborišča.

Seveda pozneje sem bil registriran s posredovanjem neke bolj vplivnejše osebe, ko ni bilo več dotičnega Slovaka v pisarni. Tako sem tudi imel več opravka po pisarnah in v uradniškem osebju sem videl malo prijaznih ljudi. Na žalost moram priznati, da sem šel raje v vsak urad k Nemcu, kot pa k tistim našim ljudem, ker sem povsod videl več vplivnosti (čeprav sem bolj slabobolj obvladal nemščino).

V tistem času sem se moral tudi rad ali nerad naučiti pomivati posodo, biti za hišno, kuhinjski maček itd. Še celo bi mu dal dober nasvet, če ga hoče upoštevati, seveda. Na žalost ne vem njegovega naslova, zato naj mi oprostijo, ker mu javno svetujem. Stvar je namreč ta: Tukaj v Alberti (malo naprej od Calgary) je zelo lep letoviški kraj Banff, kjer so na razpolago tudi zdravilne kopeli; n. pr. za revmatizem, srčne krče, prehlad, srčne napake in ne vem, kako se še imenujejo vse take in podobne bolezni. Pa tudi osem Slovencev je tam gori, če se ne motim. Garantiram, da so še vse "lajdige," če so pa "frej," za to pa ne jamčim niti počenega, grožja. Če je dotični rojak kaj bolan, naj se o tem sam prepriča in morda bo s tem tudi tisti težki problem rešen, kaj vem.

Tudi dolčas mu je po Spittalu, ker tam mu ni bilo treba pomivati posode; je bil pač bolj srečen, ko je tetka UNRRA tako lepo skrbela zanj. Jaz pa nisem imel tiste sreče, sem se pač zunaj boril za življenje. Ko sem prišel prvič v taborišče Spittal, nekako v juliju 1946, z namenom, da bi se registriral

tistega kričanja, ker se otroku ne da nič dopovedati, da je "inaf." Tako pa mi ni danes prav nič žal, da sem se moral prilagoditi tudi takemu delu. Še sedaj se vedno z veseljem spominjam na tisti lepi kosček slovenske zemlje na Koroškem in tudi koroško slovensko narečje mi je še vedno v dobrem spominu.

Želim si samo to, da bi se uresničile naše sanje po svobodni Zedinjeni Sloveniji in da bi slovenska zibeljka — Koroška, bila že enkrat rešena tisočletnega brutalnega ponemčevanja, kjer se danes skupno bori slovenski narod za svoj obstoj, ko mu načrtveno zapirajo šole s tihim privoljenjem angleških zasedbenih oblasti. Ko bi sedaj zopet pisal pisatelj Pregelj o koroških Slovencih, bi povsem upravičeno ponovil: "Umreti nečemo. . ."

Pozdravljam vse čitatelje tega lista in še posebno pa sotrpine samce.

Cvetko.

Dolžnost sovjetskih učiteljev — Borbeno brezboštvo

Sovjetska revija "Učiteljska gazeta" je dala pred nadanim na vprašanje nekega učitelja, ali morajo učitelji razlagati, da sta znanost in vera nerazdružljivi, tale odgovor: "Sovjetski učitelj mora biti ne samo brezbožnik, ampak tudi aktivni propagandist brezboštva." To je značilni pojav, obnove sovjetski kampanje proti vedi, o kateri pravijo, da je "reakcionarna ideologija". "Vera je postala v Sovjetski zvezi ostanek preteklosti, ki igra zelo škodljivo vlogo, ker ovira moč in žene, da postanejo vestni in aktivni graditelji komunistične družbe in je zato nemogoča v našem življenju in v naši družbi", pravi ta revija.

— Prva nemška podmornica z imenom "Deutschland" se je prikazala v Chesapeake zalivu dne 9. julija 1916.

Zdaj je v teku kampanja za Rdeči križ. Kampanja bo trajala do 20. marca. Kdor le more, naj daruje po svojih močeh. Za Greater Cleveland je kvota letos \$953,000. Ta denar ni vržen proč, ampak pride narodu nazaj v podobi pomoči, kjer in kadar je pomoč potrebna. Rdeči križ pomaga, kjer odreče vsaka druga pomoč.

Poglejmo slučaj vojaka John Kabla. Bil je v službi v Nemčiji, ko so mu umrli mati. Oče je invalid in zdaj, ko mu je žena umrla, je bil brez vsake pomoči. Obrnili so se na Rdeči križ, ki je naгло izposloval, da je prišel sin-vojak iz Nemčije domov in Rdeči križ je pomagal, da je bil vojaku dopust podaljšan, da je vse potrebno oskrbel za očeta. Take in podobne usluge izvršuje Rdeči križ, pa še tisoče in tisoče drugih. Saj se v sili vsak tako rad obrne na Rdeči križ. Torej pomagajmo s prispevki, da bo lahko pomagal še naprej.

Kaj se bosta tako žalostno držala, kar korajž! — Na sliki vidite dva nemška psa jazbecarja, ki sta dospela z letalom na La Guardia letališče iz Monakova. Ta dva "mednarodna poltnika" sta na poti na svoj novi dom v Louisville, Ky.

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN
ROMAN

Ve, da ni prišla prav. Nena-povedana, vsiljena. Klemenove hladne oči jo prebadajo. Vstaja. Počasi kakor pred prikaznijo.

"Oprosti, Klemen. Morala sem priti."

Besede so tihe, kot da so priplavale iz dna globoke vode. Zdaj šele ji Klemen ponudi roko. Kakor izgubljena je v širokem rokavu talarja.

"Pozdravljena!" Brezizrazen je Klemenov glas. Jelka čuti, da je obsojena.

Potlej Klemen sede. Prvič vstane v Jelki strahotna zavest, da je pred voljo tega človeka čudovito majhna. Klemenov obraz je miren kakor spovednikov. Iz širokih rokavov in dolgih gub talarja diha oddaljenost.

"Prišla si, ker nisem pisal. Vem."

Klemen ne izbira besed. "Rada bi prišla na jasno. Tudi to vem."

Klemen govori mirno, kakor da govori zase.

"Zato sem prišla," dahne Jelka.

"Strah me je teh zidov, teh rjavih vrat, ki se odpirajo s hodnika, teh starinskih kljuk, ki me spominjajo na pozabljene hiše."

V Jelki se sproščajo misli, ki zdaj kot v slapu padajo iz nje.

"Strah je človeka, dokler ne odpre vrat. Bojimo se skrivnosti, ki jih ne poznamo."

Klemen odbija Jelkine besede.

"Udarjaš me," se bridko stisne iz Jelke.

"Vsaka resnica udarja, Jelka. Vsaka resnica boli, zato ker je resnica."

Klemen strmi v knjižnična vrata.

"Dopoveduješ si, da se braniš pred seboj," udari Jelka.

"Vendar misliš drugače."

Ni si mislila, da se bo pogovor tako razpletel.

"Hudič živi od prevare, človek ne more. Včasih je še resnica pretežka za človeka."

Klemen mirno udarja nazaj. Dobro vidi, kako se Jelki tresejo ustnice. Sedita si nasproti, med njima je pretekla ljubezen, ki je Jelka ne more pozabiti.

"Potem si mi lagal v tistih dneh," se je grenko razklenilo v Jelki.

Klemenove oči so se zavrtale vanjo.

"Nisem, samo staj sem pred zaprtimi vrati. Nisem vedel, da gre moja pot mimo tebe."

V Klemenovem glasu je bila žalost.

"Nisem te hotela žaliti," je bilo težko Jelki. "Jaz ne morem živeti."

Šele zdaj je bruhnila bolečina prav iz nje.

Klemena ni zamenjala.

"Volje in poguma je treba. Poskusi!"

Bal se je, da je še daleč do zvonjenja.

Jelkin prst so se stisnili kakor za molitev.

"Klemen, pojdi v Zagreb! Usmili se me!"

Po hodniku je zazvonilo. Rezki glasovi so oplazili vse stene.

Jelkine rosne oči so sprševale.

"Obiskovalci morajo oditi." Klemenov glas je krhek.

Prvi obiskovalci se poslavljajo. Tudi Klemen se vzdigne. Jelka sedi.

"Iti moram."

Ponudi ji roko. Ko dvigne solzne oči, tudi Klemena nekaj zadrigne v grlu.

"Zbogom!"

Jelka gre sklonjeno do vrat. Klemen jih drži odprta, dokler

Jelkin klobuk ne zgine pod vratarjevim oknom. Po hodnikih je tišina. Skoz njo šumi Klemenov talar. Klemen Gornik se vrača v svojo sobo.

VII. ZORENJE

Alter alterias onera portate, et sic adimplebitis legem Christi. (Galat. 6, 2) *

* Nosite drug drugega bremena: tako izpolnite postavo Kristusovo.

V nedeljo po večerji je bil širši sestanek Karitativnega društva. Rešiti je bilo treba nekaj važnejših vprašanj, ki so se nanašala na delovanje v barakarski koloniji. Klemen se je dobro pripravil, ker je slutil, da bo zavoljo Kremenca natečaj na odpor. Kremenc je bil na Resnikovi strani, toda potreben podpore kakor malokdo. Pet otrok je imel, šestega na poti. Podpora z druge strani je malenkostna in Kremenc je že drugi mesec brezposeln. V tovarni so delavce odpuščali. (Dalje prihodnjic).

DELO DOBIJO

Delo dobi

Sprejme se dekle ali ženska srednje starosti in pri dobrem zdravju za splošna hišna dela; mora imeti rada otroke. Dobi sobo, hrano in \$15 na teden. Katero zanima naj pokliče Ivanhoe 1-5960. (53)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša v prijazni okolici; ima 8 sob, 6 spodaj in 2 zgorej, lot meri 40x120. Kupci si jo lahko ogledajo vsak čas na 1091 E. 67. St. (52)

Farma naprodaj

Naprodaj je 15 akrov farma, hiša 5 sob z vsemi mestnimi udobnostmi; nahaja se na cesti 17, ima stojnico ob cesti. Lastnik vam jo rad razkaže, če pokličite SH 1-0720. (53)

Za 2 družini

V Lakewood, južno od Madison Ave. v župniji sv. Clementa, pritličje vse v preprogah, 2 prijazni spalnice zgorej in spodaj, dvojna garaža. Blizu Lakewood rapid transit. Cena je prava za vas. Pokličite Naatz BL 2-3434.

Pilkey Realty Inc.

14417 Detroit Ave.

Realtors

Tel. AC 1-5110

(53)

5 do 6 sob bi rada

Mlad slovenski par z otrokom bi rada dobila 5 ali 6 sob v slovenski naselbini na vzhodni strani mesta. Dasta lahko dobra priporočila. Kdor ima kaj primerne je prošn, da pokliče ME 1-6785. (52)

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

When you want vitamins that are Potent—

Guaranteed full potency, as shown on the label.

Easy and Convenient to take.

Economical—

Ask your druggist for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule each morning and you can forget all about vitamins until next day.

Each capsule contains the full basic daily needs of the five vitamins whose requirements in human nutrition have been established.

MILES LABORATORIES, INC.

Elkhart, Indiana

POZOR, SLOVENC!

Za vse informacije, kar se tiče naseljevanja v Kanado, pošiljanje denarja ali paketov v stari kraj državljanstvo, potne vize in liste parobrodne vozne listke ali za avijon se obrnite z vso zanesljivostjo na

EUROPA PUBLIC SERVICE BUREAU

lastnik: DR. ALEKSANDER GRIN, bivši advokat iz Belrada

630 YONGE STREET TORONTO, CANADA

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

In zdaj, ko so se polki drug za drugim vračali v Nemčijo, so neprestani prehodi vojakov iznova odirali vasi in mesta. Tisto jutro, ko je vstala pred dnevom, da stopi v Sedan v železniški vlak, je videla dvorišče pristave preplavljeno s konjeniki, ki so ležali pestro vsenavskriž, zaviti v svoje plašče in spali. Bili so tako številni, da so pokrivali zemljo. Nato, ob nenadni budnici rogov, so vstali pokoncu, molče, odedi v dolge gube, tako tesno drug ob drugem, da se ji je zdelo, kakor da prisotstvuje vstajenju bojišča ob gromu trumbe sodnjega dne. In ko je prišla v Saint-Denis, je zopet našla Pruse, in ti so kričali klic groze in osuplosti: "Vsi izstopijo, vlak ne vozi dalje... Pariz gori, Pariz gori..."

Vsa potrta in zmedena je tekla Henrijeta s svojim malim kovčgom vprašat za pojasnila. V Parizu je divjal boj že dva dni, železniška zveza je bila razrušena, Prusi so ostali opazovalci. Toda ona je hotela vseeno dalje; ko je zagledala na peronu stotnika, povečujočega oddelku, ki je zasedal kolodvor, je stekla k njemu.

"Gospod, k bratu se vozim, ki se strašno vznemirjam zanj. Rotim vas, omogočite mi nadaljevati pot."

Obstala je in se prekinila v največjem presenečenju, kajti spoznala je stotnika, ki mu je plinovica obsevala obraz.

"Vi ste, Otto... Ah, bodite tako dobri, ko naju slučaj še enkrat vodi skupaj."

Otto Gunther, njen bratranec, je bil še vedno brezhibno stisnjen v svojo uniformo gardnega stotnika. Kazal je kakor zmerom svoj suhoparni obraz lepega, stasitega častnika. In on ni spoznal te nežne, slabotne ženice z bledoplavi mi lasmi in lepim, krotkim obličjem, skritim pod pajčolanom njenega klobuka. Šele vrta in poštena jasnost njenih oči mu je naposled zdrnila spomin. Zamahnil je, nič drugega.

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
šopke in cvetlice lahko
brzjovajimo na vse kraje
Andy, Albin in Fred Thomas
(Tome), lastniki
15800 Waterloo Rd. - IV 1-3200

ZULICH

INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za
vaše domove, automobile
in pohoštvo.

IVanhoe 1-4221
18115 NEFF ROAD

Cesen Painting and Decorating

1075 E. 61 St.
Cleveland 3, Ohio
NOTRANJE IN ZUNANJE
BARVANJE HIS

AUGUST CESEN: EN 1-2268
JOHN CESEN: EN 1-6968

Ma pripravimo ZDRAVILA

za Evropo
MANDEL DRUG
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

gela.

"Saj veste, da imam brata pri vojaki", je vneto nadaljevala Henrijeta. "Ostal je v Parizu, bojim se, da se je pomešal v to strašno borbo... Rotim vas, Otto, omogočite mi, da nadaljujem pot."

Takrat se je odločil izpregovoriti.

"Zagotavljam vas, da ne premorem ničesar... Že od večerajšnjega dne ne vozi več noleden vlak; zdaj se mi, da so pri nasipih razdrli železnico... In jaz nimam na razpolago niti voza, niti konja, niti človeka, da bi vas vodil."

Ona ga je gledala; le jecljala je, zamolkle tožbe v svoji žalosti, da ga vidi tako mrzlega, tako trdno namenjenega, da ji ne pomore.

"O moj Bog, torej nočete storiti ničesar... O moj Bog, na koga naj se obrnem?"

Ti Prusi, vsegamogočni gospodarji, ki bi bili z eno besedo preobrnili vse mesto, rekivirali sto vož in priklicali iz hlevov tisoč konj! On pa se je branil, z oholim obrazom zmagovalca, čigar zakon je, da se nikdar ne mešaj v zadeve premaganih; nedvomno so se mu zdeli nečisti ljudje, ki bi lahko o m a deževali njegovo svežo slavo.

"Torej, je povzela Henrijeta, skušaje se pomiriti, "vi veste vsaj, kaj se godi in mi lahko poveste."

On se je drobno, jedva čutno nasmehnil.

"Pariz gori... Glejte, pojdite semkaj, odtod se dobro vidi."

Stopal je pred njo, ostavil postajo in šel kakih sto metrov ob progi, do železne brvi, ki se je vzpenjala nad tirom. Ko sta prišla po ozkih stopnicah na vrh in se naslonila na ograjo, se je razvila pred njima vsa brezbrežnost ravnine onostran prstenega pobočja.

"Vidite, Pariz gori..."

Utegnilo je biti poldesetih. Rdeča luč, ki je zažigala nebo, je naraščala še vedno. Na vztoku se je bil izgubil let okrvavljenih oblakov, na zenitu je vstajala le še globoka črna lisa, v kateri so odsevali daljni plameni; zdaj je stala v ognju vsa črta obzorja; toda pomekod je bilo razločiti močnejša gorišča, snopovje živoškrtlatne luči, ki je s svojim neprestanim pršanjem rezalo zrak med debelimi programi letkega dima. In zdelo se je, kakor da bi se požari premikali naprej, kakor da bi se tam doli užigal orjaški gozd, drevo za drevesom, in bi imela vzplameneti zemlja sama, razžarjena od te ogromne grmade gorečega Pariza.

"Glejte", je razlagal Oton, "tista črna grba, ki se riše na rdečem ozadju, je Montmartre; Villette in Belleville, na evi, še ne gorita... Ogenj je moral biti zaneten v lepih od delkih mesta in se širi, se širi... Le pogledite! Na desni nastaja drug požar! Vidi se plameni, pravcato vrenje plamenov, in žareča para se dviga iz njih... In še drugi, in spet še drugi, vsepovsod!"

Kričal ni, niti se ni vzhičal, in neizmernost njegovega mirnega veselja je navdajala Henrijeto z grozo. Ah, ti Prusi, ki so gledali vse to! Njegova mirnost, njegov rahli smehljaj ji je bil kakor psovka: kakor da je že dolgo časa slutil to brezprimerno nesrečo ter

je pričakoval. Pariz torej gori, Pariz, ki so mu nemške grane jedva mogle okrušiti žlebnice! Vse njegovo sovraštvo je dobivalo svoje zadoščenje; zdelo se je, da je maščevana vsa prekomerna dolgotrajnost oblege, vsi strašni mrazovi in vse neprestane, zmerom nove težave, ki so bile Nemčiji še živo v srditem spominu. V ponosu zmagovalstva nista mogli nadomestiti tega prizora niti zavojevani pokrajini, niti odškodnina petih milijard, niti karkoli drugega na svetu. Pariz se ruši, udarjen z besno blaznostjo, se žažiga sam in uhaja z dimom v tej jasni pomladni noči.

"O, to je bila gotova reč!" je dodal s tihim glasom. "Lep kos dela, to!"

Naraščajoča bolečina je stiskala Henrijeti srce ter preila, da jo zaduši spričo neizmernosti katastrofe. Za nekaj minut je izginilo njeno osebno gorje in utonilo v tej pokornitvi vesoljenega naroda. Mises na ta ogenj, ki je žrl človeška življenja, pogled na Pariz, ki je ležal v plamenih do obzorja ter širil okrog sebe peklenko zarjo kakor prokleta, od bliskov božjih uničenih mesta, ji je nehote izdaval krike. Zvila je roke in vprašala:

"Kaj smo vendar storili, moj Bog! Kaj smo storili, da moramo trpeti takšno kazen!"

Ze je dvignil Otto roko, s kretnjo kakor pridigar na prižnici. Hotel je govoriti s silovitostjo tistega mrzlega in trdnega vojaškega protestantstva, ki citira svetopisemske vrstice. Toda pogled na mlado ženo z njenimi lepimi očmi, polnimi jasnosti ter razuma, mu je zadržal besedo. Sicer pa je njegova kretnja zadoščala, izrazila je njegovo sovraštvo, njegovo prepričanje, da je on v Franciji izvrševalec sodbe, poslan od Boga vojskineh trum na kaznovanje izpridenega ljudstva. Pariz je gorel v kazen za svoje veke hudobnega življenja, za svoje dolgo nakopičene zločine in pregrehe. Germani pa so bili tu, da iznova otmo svet in pometejo poslednji prah latinske pokvarjenosti.

"To je splošni konec... Nov oddelek mesta se užiga, tisto drugo gori še tam doli na levi... Saj dobre vidite tisto veliko progo, ki se širi kakor žareča reka?"

Obadva sta umolknila; zavladalo je preplašeno molčanje. Zares, neprestano so se dvigali nenadoma rastoči plameni ter se s pršanjem plavža razlivali po nebu. Vsako minuto je širilo ognjevo morje svojo neskončno črto, žareče valovanje, odkoder se je zdaj navijal dim v neizmerno temnobakrasto meglo, ki je ležala nad mestom, in lehen veter jo je moral gnati, kajti vlekla se

je polagoma skozi to črno noč, zakrivaje obok neba s svojim zločestim dežjem pepela in saj. Henrijeto je pretreslo, kakor da se je prebudila iz težkih sanj; in v novem navalu strahu, ki ji ga je povzročala misel o bratu, je še enkrat, poslednjikrat zaprosila:

"Torej ne morete storiti zame ničesar in mi nočete poma-

gti, da pridem v Pariz?"

Otto je vnovič zamahnil, kakor da bi hotel pomesti obzorje.

"Čemu pa, ko bodo jutri itak le še razvaline?"

In to je bilo vse. Šla je z mostička ter zbežala s svojim malim kovčgom; niti poslovila se ni; on pa je še dolgo stal tam gori, nepremičen in tenak,

GRDINA HARDWARE

PENKO & MARCH, Props.

6127 St. Clair Ave.

UT 1-3750

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnicu odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

Berite roman, ki vzbuja zanimanje povsod, kjer žive Slovenci!

"TA ROMAN BI MORALI BRATI VSI SLOVENC!"

soglašajo narodni voditelji kot škof dr. Rožman, pesnik Ivan Zorman, pisatelj Karel Mauser in drugi odlični možje, pa tudi preprosti čitatelji

Knjiga obsega 274 strani, je trdo vezana z lepo naslovnno sliko (na levi) in stane \$3.00, po pošti \$3.25, po pošti izven mej U.S.A. \$3.50. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali TRIGLAV PUBLISHING
6117 St. Clair Ave. 1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O. Cleveland 3, O.

Naprodaj tudi pri trdkah:

GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.
STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

V Milwaukee, Wis., pri
OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

stisnjen v svojo uniformo, potopljen v noč, pasoč oči nad gorostasnim praznikom, ki mu ga je pripravljaj pogled na goreči Babilon.

Ko je Henrijeta odhajala s kolodvora, je hotela sreča, da je naletela na debelo damo, ki se je pravkar pogajala z nekim voznikom, da bi jo peljal

v Pariz v ulico Richelieu; in prosila jo je toliko časa, s tako ganljivimi solzami, da je ta naposled privolila ter jo vzela s seboj. Voznik, majhen črnkast človek, vso pot ni odprl ust.

(Dalje prihodnjic.)

Kupujte Victory bonde!

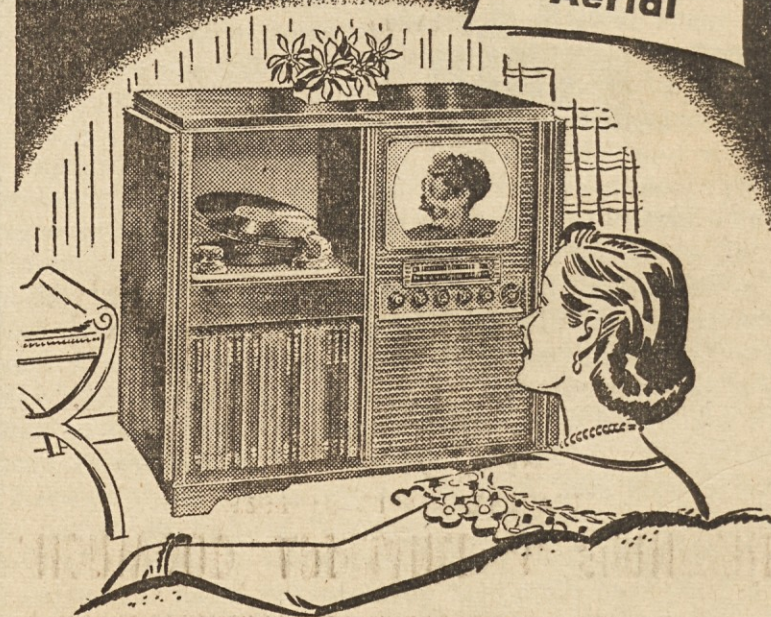
New! PHILCO 3-Speed TV Combination

\$399.95

Plays all Records Automatically

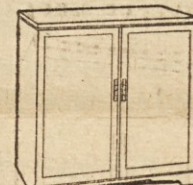
FM-AM RADIO

12½ Inch Picture... Built-In Aerial

Complete Home Entertainment

TRULY a "buy beyond compare" in a quality television combination. Big 97 sq. in. TV picture... just plug in and play in up to 8 out of 10 locations. Phonograph plays all records automatically. FM-AM radio at its best. Exquisite Walnut Veneer Cabinet. All yours at a real bargain price in the Philco 1476. (Slightly higher in Mahogany.)

Yours on Low Easy Terms

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVENUE

JOHN SUSNIK

MARY A. SVETEK

LICENZIRANA POGREBNICA

478 E. 152 St.

KE 1-3177

KRASNI, SPOSTLJIVI POGREBI
PO ZMERNIH CENAH

Ambulancna postrežba noč in dan

NOTARY PUBLIC

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

